

te ondernemingsnummer ; , maatschappelijke zetel met als

ondernemingsnummer ; , maatschappelijke zetel te met als

wonende te huisvrouw, geboren te op ;

beklaagden,

de eerste hebbende als raadsman Mr. advocaat te

de tweede hebbende als raadsman Mr.

de derde hebbende als raadsman Mr. advocaat te

de vierde hebbende als raadsman Mr. advocaat te

de vijfde hebbende als raadsman Mr. advocaat te

de zesde hebbende als raadsman Mr. , advocaat te

Not. n° : 25.98.598/2006

Beklaagd van :

A. I. Bij inbreuk op artikel 99 § 1 - 1°, strafbaar gesteld door artikel 146, eerste lid, 1° van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit,

a) meer bepaald zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:
een vroeger bestaand gebouw te hebben afgebroken
en er een nieuwe schuur/loods te hebben opgericht.
een houten beplating aan de gevels van twee oude schuren/stallingen te
hebben aangebracht
drie ruimtes in rode snelbouwsteen, dienstig als paardenboxen, binnenin de
grote schuur te hebben gemetst.
een betonvloer binnenin de grote schuur te hebben aangebracht
een stalling achteraan het terrein te hebben afgebroken
(zie stuk 77 en 78 in combinatie met stuk 134 bijlage 6)
op het terrein, gelegen te ten kadaster
gekend onder in eigendom
toebehorende aan eerste beklagde)
de eerste, de tweede en de derde
Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.
Te op niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1
januari 2004 tot en met 17 januari 2005.

B. I. Bij inbreuk op artikel 99 § 1 - 5° a), strafbaar gesteld door artikel 146,
eerste lid, 1° van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordering van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), de bij artikel 99 § 1-5° a)
bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning
te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,
door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond
gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van allerlei materiaal,
materieel of afval,
meer bepaald zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:
het terrein te hebben gebruikt voor de opslag van puin en afval
het terrein te hebben gebruikt voor de opslag van materialen (o.a. Inox
onderdelen)
(zie stuk 77 en 78 in combinatie met stuk 134 bijlage 6)
op het terrein, gelegen te ten kadaster
gekend onder in eigendom
toebehorende aan eerste beklagde)

- **de eerste en de tweede**

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te op niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1
januari 2004 tot en met 31 augustus 2009.

- **de derde**

Als dader/mededader in de zin van artikel 66 Sw.

Te in de periode van 1 januari 2004 tot en met 17 januari
2005.

B. II. Bij inbreuk op artikel 4.2.1.5° a), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.eerste lid, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijk ordening, B.S. 20 augustus 2009), de bij artikel 4.2.1.5° a) bepaalde handelingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van allerlei materiaal, materieel of afval,

meer bepaald zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:

- het terrein te hebben gebruikt voor de opslag van puin en afval
- het terrein te hebben gebruikt voor de opslag van materialen (o.a. Inox onderdelen)

(zie stuk 77 en 78 in combinatie met stuk 134 bilaae 6)

op het terrein, deelen te

ten kadaster

gekend onder

in eigendom

toebehorende aan

(eerste beklagde)

de eerste en de tweede

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te op niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 september 2009 tot en met 27 oktober 2009.

C. I. Bij inbreuk op artikel 99 § 1 - 1°, strafbaar gesteld door artikel 146, eerste lid, 1° van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van Instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit,

a) meer bepaald zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:

- een ingangsconstructie, bestaande uit twee penanten, hek en bijhorende muur te hebben opgericht

(zie stuk 113, 117, 130 quater en 128 in combinatie met stuk 134 bijlage 4)

op het terrein: deelen te

ten kadaster gekend

onder

in eigendom toebehorende

aan

(tweede beklagde) en aan

zesde

beklagde)

de tweede en de zesde

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te op niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 mei 2000 tot en met 19 april 2001.

b) meer bepaald een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:

- een pad, bestaande uit tegels, rondom de woning te hebben aangelegd
- een oprijlaan in ronde vorm met parkeerplaatsen voor 3 wagens te hebben aangelegd.
- een terras met terraspad te hebben aangelegd
- een veranda, bestaande uit een bergplaats en een open glasconstructie, en bijhorende voetpaden te hebben opgericht
- een stookolietank op betonplaat te hebben opgericht
- een fontein met molensteen, verharding errond en bijhorend pad te hebben opgericht
- een glazen serre met baksteenaanbouw, kasselstenen terras en oprijlaan te hebben opgericht
- een plein met kasseistenen te hebben aangelegd
- een open schuur te hebben opgericht
- een stal op betonplaat te hebben opgericht
- een garage met een constructie, bestaande uit een metalen dwarsbalk en twee staanders, te hebben opgericht

(zie stuk 113, 117 en 128 in combinatie met stuk 134 bijlage 4)

op het terrein, gelegen te

onder

aan

beklaagde)

ten kadaster gekend

In eigendom toebehorende

zesde

(tweede beklaagde) en aan

de tweede en de zesde

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te _____ op niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 januari 2004 tot en met 12 februari 2007.

D. I. Bij inbreuk op artikel 99 § 1 – 1°, strafbaar gesteld door artikel 146, eerste lid, 1° van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit,

a) meer bepaald zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:

- een verharde toegangsweg te hebben aangelegd
- een toegangshek en draadomheining te hebben geplaatst
- een waterleidingsstelsel te hebben ingericht
- regenwaterafvoerbuizen naar een gracht te hebben geplaatst
- een gracht in het bos te hebben afgedamd
- een tuinhuis te hebben opgericht
- een paardenstal te hebben opgericht

(zie stuk 113, 124 en 130 tertio in combinatie met stuk 134 bijlage 4)

op het terrein, gelegen te ten kadaster
gekend onder
In eigendom toebehorende aan (tweede beklagde)
en aan zesde beklagde)

de tweede en de zesde

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te op niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 mei 2000 tot en met 12 februari 2007.

b) de onder D. I. a) hiervoor beschreven toestand zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning in stand te hebben gehouden

de tweede en de zesde

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te in de periode van 13 februari 2007 tot en met 31 augustus 2009.

D. II. Bij inbreuk op artikel 4.2.1.1° a), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.eerste lid, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening, B.S. 20 augustus 2009), de bij artikel 4.2.1.1° a) bepaalde handelingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning de hiernavolgende bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken, te hebben verricht:
het optrekken of plaatsen van een constructie,
de onder D. I. a) hiervoor beschreven toestand zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning in stand te hebben gehouden

de tweede en de zesde

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te in de periode van 1 september 2009 tot en met 27 oktober 2009.

E. I. Bij inbreuk op artikel 99 § 1 - 5° a), strafbaar gesteld door artikel 146, eerste lid, 1° van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), de bij artikel 99 § 1-5° a) bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van allerlei materiaal, materieel of afval,
meer bepaald zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:
- het terrein te hebben gebruikt voor de opslag van puin en afval
(zie stuk 124 in combinatie met stuk 134 bijlage 4)

op het terrein gelegen te ten kadaster
gekend onder in
eigendom toebehorende aan (tweede beklagde) en aan
(zesde beklagde)

de tweede en de zesde

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te op niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 mei 2000 tot en met 31 augustus 2009.

E. II. Bij inbreuk op artikel 4.2.1.5° a), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.eerste lid, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijk ordening, B.S. 20 augustus 2009), de bij artikel 4.2.1.5° a) bepaalde handelingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van allerhande materiaal, materieel of afval,

meer bepaald zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:

- het terrein te hebben gebruikt voor de opslag van puin en afval

(zie stuk 124 in combinatie met stuk 134 bilaae 4)

op het terrein gelegen te ten kadaster
gekend onder in
eigendom toebehorende aan. (tweede beklagde) en aan
(zesde beklagde)

de tweede en de zesde

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te op niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 september 2009 tot en met 27 oktober 2009.

F. I. Bij inbreuk op artikel 13 § 4, 1° van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en op artikel 10 § 1, 1° b) en d) van het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, strafbaar gesteld door artikel 58 § 1, 1° eerste streepje van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, de maatregelen of voorschriften vastgesteld in of ter uitvoering van hoofdstuk IV van het decreet te hebben overtreden en/of deze overtredingen in stand te hebben gehouden, door namelijk de vegetatie te hebben gewijzigd zonder vergunning in groengebied, zijnde de vegetatie met mechanische middelen te hebben vernietigd, beschadigd of doen afsterven en het te hebben aangeplant op plaatsen met vegetatie, respectievelijk het geheel of gedeeltelijk te hebben gerooid van

bosjes zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen,
meer bepaald door het rooien van bomen en het aanplanten van dubbele hagen van uitheemse planten zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen
(stuk 124)

op het terrein. oeleen te
gekend onder

ten: kadaster

in eigenaam toebenorende aan
en aan (zesde beklagde)

tweede beklagde)

de tweede en de zesde

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te. op niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 mei 2000 tot en met 12 februari 2007.

G. I. Bij inbreuk op artikel 4 § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaam I), strafbaar gesteld door artikel 39 § 1, 1° van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste klasse te hebben geëxploiteerd, met de omstandigheid dat ingevolge artikel 9 § 4 van het voormelde decreet van 28 juni 1985 de procedure dient te worden gevolgd van de hoogste klasse indien een inrichting valt onder verschillende indelingsrubrieken behorend tot verschillende klassen, terzake een volgens bijlage 1 van Vlaam I als hinderlijk ingedeelde inrichting, gelegen te

bestaande uit:

- transformatoren (gebruik van) met een individueel nominaal vermogen van 100 kVA tot en met 1000 kVA (rubriek 12.2.1° van bijlage I van Vlaam I – een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. een HS-transformator van 200 kVA
- koelinstallaties voor het bewaren van producten, luchtcompressoren en airconditioninginstallaties met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 5 kW tot en met 200 kW (rubriek 16.3.1.1° van bijlage I van Vlaam I – een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. een luchtcompressor van 35,5 kW
- opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in verplaatsbare recipiënten, met uitzondering van deze bedoeld in rubriek 48, met een gezamenlijk inhoudsvermogen van meer dan 1.000 l tot en met 10.000 l (rubriek 16.7.2° van bijlage I van Vlaam I
- een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 2) : nl. de opslag van verplaatsbare gasflessen (zuurstof, argon, helium) in totaal ca. 4000 liter
- opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in vaste reservoirs, uitgezonderd deze van drukvaten: deelsluitmakend van compressoren en uitgezonderd buffervaten (reserve aan koelmiddel in een opslagtank waarvan de afnameleiding afgesloten is

van het koelcircuit valt hier niet onder), met een gezamenlijk waterinhaltsvermogen van meer dan 3.000 l tot en met 10.000 l (rubriek 16.8.2° van bijlage I van Vlaem I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 2) : nl. een bovengrondse tank voor vloeibare stikstof van 5000 liter

- opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C, maar dat 100°C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 100 l tot en met 20.000 l voor andere dan sub a) bedoelde inrichtingen (rubriek 17.3.6.1° b) van bijlage I van Vlaem I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. twee bovengrondse mazouttanks van elk 3000 liter
- brandstofverdeelinstallaties voor motorvoertuigen, zijnde installatie voor het vullen van brandstoftanks van motorvoertuigen met vloeibare koolwaterstoffen bestemd voor de voeding van de erop geïnstalleerde motor(en) : overige inrichtingen (rubriek 17.3.9.3° van bijlage I van Vlaem I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 1) : nl. een mazoutverdeelpomp met 2 verdeelslangen
- smederijen, andere dan deze bedoeld in rubriek 29.5.1., en inrichtingen voor het mechanisch behandelen van metalen en het vervaardigen van voorwerpen uit metaal met een geïnstalleerde totale drijfkracht van

* meer dan 10 kW tot en met 200 kW (rubriek 29.5.2.2° van bijlage I van Vlaem I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 2) : nl. diverse metaalbewerkingsmachines (laser van 36 kW, plooibanken, draaibanken, persen, kolomboormachines, zaagmachines, e.d.) met een totaal vermogen van ca. 150 kW

Tot en met de datum van 28 februari 2009

* meer dan 100 kW tot en met 500 kW, wanneer de inrichting volledig of gedeeltelijk is gelegen in een gebied ander dan industriegebied (rubriek 29.5.2°, b) van bijlage I van Vlaem I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 2) : nl. diverse metaalbewerkingsmachines (laser van 36 kW, plooibanken, draaibanken, persen, kolomboormachines, zaagmachines, e.d.) met een totaal vermogen van ca. 150 kW

Vanaf de datum van 1 maart 2009

- inrichting voor het fysisch behandelen van metalen of voorwerpen uit metaal of stralen met zand of andere producten (uitgezonderd het stralen van een gebouw of enige andere vaste constructie) met een geïnstalleerde totale drijfkracht van

* meer dan 10 kW tot en met 200 kW (rubriek 29.5.4.2° van bijlage I van Vlaem I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. een keramische parelstraalcabine van 30 kW

Tot en met de datum van 28 februari 2009

* 5 kW tot en met 100 kW, wanneer de inrichting volledig of gedeeltelijk is gelegen in een gebied ander dan industriegebied (rubriek 29.5.4.1° b) van bijlage I van Vlaem I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. een keramische parelstraalcabine van 30 kW

Vanaf de datum van 1 maart 2009

- ontvetten van metalen of voorwerpen van metaal door middel van andere organische oplosmiddelen met een totaal inhoudsvermogen van de baden en de spoelbaden van

* 10 l tot en met 300 l (rubriek 29.5.7. b) 1° van bijlage I van Vlaem I – een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. een ontvettingsbad van 200 liter

Tot en met de datum van 28 februari 2009

* 10 l tot en met 300 l, wanneer de inrichting volledig of gedeeltelijk is gelegen in een gebied ander dan Industriegebied (rubriek 29.5.7.2° a) 2) van bijlage I van Vlaem I – een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. een ontvettingsbad van 200 liter

Vanaf de datum van 1 maart 2009

- verbrandingsinrichtingen zonder elektriciteitsproductie (stookinstallaties e.d.), met een totaal warmtevermogen van

* 300 kW tot en met 500 kW (rubriek 43.1.1° van bijlage I van Vlaem I – een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. 3 verwarmingsinstallaties met een gezamenlijk warmtevermogen van 441 kW

Tot en met de datum van 28 februari 2009

* 300 kW tot en met 500 kW in de gevallen andere dan vermeld sub a) (rubriek 43.1.1° b) van bijlage I van Vlaem I – een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. 3 verwarmingsinstallaties met een gezamenlijk warmtevermogen van 441 kW

Vanaf de datum van 1 maart 2009

(st. 121 en 121 bis)

1) de eerste, de tweede en de derde

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te in de periode van 1 mei 2000 tot en met 30 april 2009

2) de vierde

Als dader/mededader in de zin van artikel 66 Sw.

Als in de periode van 29 december 2000 tot en met 30 april 2009

3) de vijfde

Als dader/mededader in de zin van artikel 66 Sw.

Te in de periode van 29 november 2006 tot en met 30 april 2009

G. II. Bij inbreuk op artikel 4 § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaem I), strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.51, eerste lid van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste klasse te hebben geëxploiteerd, met de omstandigheid dat Ingevolge artikel 9 § 4 van het voormelde decreet

van 28 juni 1985 de procedure dient te worden gevolgd van de hoogste klasse indien een inrichting valt onder verschillende indelingsrubrieken behorend tot verschillende klassen,

terzake een volgens bijlage I van Vlare I als hinderlijk ingedeelde inrichting, gelegen te

bestaande uit:

- transformatoren (gebruik van) met een individueel nominaal vermogen van 100 kVA tot en met 1000 kVA (rubriek 12.2.1° van bijlage I van Vlare I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. een HS-transformator van 200 kVA
- koelinstallaties voor het bewaren van producten, luchtcompressoren en airconditioninginstallaties met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 5 kW tot en met 200 kW (rubriek 16.3.1.1° van bijlage I van Vlare I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. een luchtcompressor van 35,5 kW
- opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in verplaatsbare recipiënten, met uitzondering van deze bedoeld in rubriek 48, met een gezamenlijk inhoudsvermogen van meer dan 1.000 l tot en met 10.000 l (rubriek 16.7.2° van bijlage I van Vlare I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 2) : nl. de opslag van verplaatsbare gasflessen (zuurstof, argon, helium) in totaal ca. 4000 liter
- opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in vaste reservoirs, uitgezonderd deze van drukvaten deelsluitmakend van compressoren en uitgezonderd buffervaten (reserve aan koelmiddel in een opslagtank waarvan de afnameleiding afgesloten is van het koelcircuit valt hier niet onder), met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van meer dan 3.000 l tot en met 10.000 l (rubriek 16.8.2° van bijlage I van Vlare I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 2) : nl. een bovengrondse tank voor vloeibare stikstof van 5000 liter
- opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C, maar dat 100°C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 100 l tot en met 20.000 l voor andere dan sub a) bedoelde inrichtingen (rubriek 17.3.6.1° b) van bijlage I van Vlare I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. twee bovengrondse mazouttanks van elk 3000 liter
- brandstofverdeelinstallaties voor motorvoertuigen, zijnde installatie voor het vullen van brandstoftanks van motorvoertuigen met vloeibare koolwaterstoffen bestemd voor de voeding van de erop geïnstalleerde motor(en) : overige inrichtingen (rubriek 17.3.9.3° van bijlage I van Vlare I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 1) : nl. een mazoutverdeelpomp met 2 verdeelslangen
- smederijen, andere dan deze bedoeld in rubriek 29.5.1., en inrichtingen voor het mechanisch behandelen van metalen en het vervaardigen van voorwerpen uit metaal met een geïnstalleerde totale drijfkracht van meer dan 100 kW tot en met 500 kW, wanneer de inrichting volledig of gedeeltelijk is gelegen in een gebied ander dan industriegebied (rubriek 29.5.2° b) van bijlage I van Vlare I - een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 2) : nl. diverse metaalbewerkingsmachines (laser van 36 kW, plooibanken, draaibanken, persen, kolomboormachines, zaagmachines, e.d.) met een totaal vermogen van ca. 150 kW

- inrichting voor het fysisch behandelen van metalen of voorwerpen uit metaal of stralen met zand of andere producten (uitgezonderd het stralen van een gebouw of enige andere vaste constructie) met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 5 kW tot en met 100 kW, wanneer de inrichting volledig of gedeeltelijk is gelegen in een gebied ander dan industriegebied (rubriek 29.5.4.1° b) van bijlage I van Vlaem I – een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. een keramische pareïstraalcabine van 30 kW
- ontvetten van metalen of voorwerpen van metaal door middel van andere organische oplosmiddelen met een totaal inhoudsvermogen van de baden en de spoelbaden van 10 l tot en met 300 l, wanneer de inrichting volledig of gedeeltelijk is gelegen in een gebied ander dan Industriegebied (rubriek 29.5.7.2° a) 2) van bijlage I van Vlaem I – een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. een ontvettingsbad van 200 liter
- verbrandingsinrichtingen zonder elektriciteitsproductie (stookinstallaties e.d.), met een totaal warmtevermogen van 300 kW tot en met 500 kW in de gevallen andere dan vermeld sub a) (rubriek 43.1.1° b) van bijlage I van Vlaem I – een als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 3) : nl. 3 verwarmingsinstallaties met een gezamenlijk warmtevermogen van 441 kW (st. 121 en 121 bis)

de eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te In de periode van 1 mei 2009 tot en met 27 oktober 2009.

H. I. Bij inbreuk op artikel 4 § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaem I), strafbaar gesteld door artikel 39 § 1, 1° van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste klasse te hebben geëxploiteerd,

terzake een volgens bijlage I van Vlaem I als hinderlijk ingedeelde inrichting, gelegen te bestaande uit:

- de opslag en sortering van niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van meer dan 100 ton (rubriek 2.2.1. c) 2° van bijlage I van Vlaem I – als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse 1) :

nl. de opslag van allerhande afvalstoffen, waaronder bouw- en sloopafval, schroot, houtafval, oude banden, piepschuim
(st. 117, 121 en 121 bis)

1) de eerste, de tweede, de derde en de vierde

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te In de periode van 28 oktober 2002 tot en met 30 april 2009

2) de vijfde

Als dader/mededader in de zin van artikel 66 Sw.

Te in de periode van 29 november 2006 tot en met 30 april 2009

H. II. Bij Inbreuk op artikel 4 § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaem I), strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.51, eerste lid van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste klasse te hebben geëxploiteerd, terzake een volgens bijlage 1 van Vlaem I als hinderlijk ingedeelde inrichting, gelegen te

bestaande uit:

- de opslag en sortering van niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van meer dan 100 ton (rubriek 2.2.1. c) 2° van bijlage I van Vlaem I – als hinderlijk ingedeelde inrichting van klasse I) : nl. de opslag van allerhande afvalstoffen, waaronder bouw- en sloopafval, schroot, houtafval, oude banden, plepschuim

(st. 121 en 121 bis)

de eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde

Als daders/mededaders in de zin van artikel 66 Sw.

Te in de periode van 1 mei 2009 tot en met 27 oktober 2009.

*
* * *

Gelet op de beschikking van de raadkamer van 27 oktober 2009;

Gelet op het arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling bij het Hof van beroep te Gent van 10 mei 2011;

Gezien de dagvaarding aan de beklaagde op 7 december 2011 betekend;

Gezien de dagvaarding tot bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordeel dd. 28.12.2011.

Gelet op de stukken van de rechtspleging

Gehoord de aewestellik stedenbouwkundige inspecteur, vertegenwoordigd door meester loco mr. in de uiteenzetting van de

feiten en in zijn vordering, alsook de ter zitting neergelegde conclusies en stukken.

Gehoord Mr. _____ In de vordering van de burgerlijke partij _____ en de ter zitting neergelegde nota burgerlijke partijstelling.

Gehoord het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door substituut-procureur des Konings, in de uiteenzetting van de feiten en in naar vordering.

Gehoord Meester _____ In haar verdedigingsmiddelen voorgedragen voor de eerste beklagde, de ter zitting neergelegde conclusie en stukkenbundel.

Gehoord Meester _____ In zijn verdedigingsmiddelen voorgedragen voor de tweede en zesde beklagden, de ter zitting neergelegde conclusie en stukkenbundel.

Gehoord Meester _____ In zijn verdedigingsmiddelen voorgedragen voor de derde beklagde, de ter zitting neergelegde conclusie en stukkenbundel.

Gehoord Meester _____ In zijn verdedigingsmiddelen voorgedragen voor de vierde en vijfde beklagden, de ter zitting neergelegde conclusie en stukkenbundel.

I. OP STRAFGEBIED

1. DE FEITEN

1.1 Naar aanleiding van diverse klachten van Dhr. _____ waarbij diverse inbreuken op de wetgeving inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening, afval en milieubeheer worden gemeld, wordt er overgegaan tot een opsporingsonderzoek en verder op 6 februari 2007 tot een gerechtelijk onderzoek.

1.2 In zijn verklaring van 6 december 2006 verwees Dhr. _____ naar diverse uitvoeringswerkzaamheden door beklagden uitgevoerd ofwel zonder bouwvergunning ofwel volledig anders dan voorzien in de bouwvergunning. Hij verwees ondermeer naar de verharding van de dreef gelegen langs de eigendom van tweede en zesde beklagde, _____ stelde dat de activiteiten op de _____ als hinderlijk te beschouwen zijn. Dhr. _____ wees erop dat tweede en zesde beklagde met renovatiewerkzaamheden aan de _____ bezig waren, zonder zich aan de bouwvergunning te houden. Hij wees op de ingesteldheid van tweede beklagde _____ om zich niet aan de wet ter zake te houden. Hij staaftde zijn verklaring aan de hand van diverse briefwisseling en foto's (zie stuk 14 dossier).

1.3 Naar aanleiding van het verhoor van [redacted] werd overgegaan tot de opmaak van een overzicht van klachten, waaruit bleek dat er reeds een 7-tal onderzoeken met betrekking tot stedenbouwkundige en milieuovertredingen (lozingen, hinderlijke activiteiten zonder vergunning) werden opgestart en dit tussen een aantal periodes (eind 1988 en eind 1998 – december 2002 en 07 juli 2003 - 01 juli 2003 en 07 juli 2003 - 08 december 2004 - 17 januari 2005 - tussen 1998 en heden) (zie Proces-verbaal afgesloten op 18 december 2006 (zie stuk 15).

Deze inbreuken hadden vooral betrekking op de percelen aan de [redacted]

1.4 Uit het onderzoek bij de dienst ruimtelijke ordening en leefmilieu van [redacted] bleek dat [redacted] voor de activiteit [redacted] een milieuvergunning had verkregen met een geldigheid van 2 juli 2001 tot 2 juli 2006, enkel afgeleverd voor landbouwbedrijvigheid en niet voor een keramische parelstraalkabine. Daarvoor werd de vergunning geweigerd.

Er werd evenwel een verlenging van de milieuvergunning aangevraagd doch deze werd hem op 13 november 2006 geweigerd. [redacted] zou de gewoonte hebben om te bouwen en/of te verbouwen zonder aanvraag in te dienen om nadien eventueel een regularisatie in te dienen (zie stuk 16).

1.5 Uit het strafdossier blijkt dat op 27 juni 2002 een herstelvordering op grond van artikel 149 Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening werd ingediend, met daarnaast een vordering tot het opleggen van een dwangsom van 500 euro per dag (zie stuk 64).

Op 7 juli 2004 behield de stedenbouwkundige inspecteur de herstelvordering. Hij stelde dat de inbreuk zwaarwichtig is omwille van het feit dat het bedrijf ongebreideld heeft uitgebreid zonder vergunningen aan te vragen en zonder zich te houden aan de wel aangevraagde vergunningen. Hij stelde dat door zich niet te houden aan de vergunningen de daarmee opgetrokken constructies eveneens wederrechtelijk zijn, daaruit volgend dat meer dan de helft van het bedrijf onwettig is tot stand gekomen. Hij stelde bovendien dat er tal van constructies opgericht werden ten voordele van de private woning op het desbetreffende perceel. Dergelijke verzwaring van de bebouwing op dit perceel zorgt voor een onherroepelijke onttrekking van dit perceel aan de landbouw, dit terwijl deze grond volledig is ingesloten door landbouwgronden en het naastliggende natuurgebied (zie stuk 65).

1.6 Bij de huiszoeking 12 februari 2007 werden in de woning en aanhorigheden op het adres [redacted] volgende vaststelling gedaan:

"Het terrein bestaat uit een woning met aanbouw en diverse schuren. Over het ganse terrein – net als in bepaalde schuren – bevinden zich hopen, afkomstig van het storten van bouw- en sloopafval, alsook diverse metalen

gebruksvoorwerpen en onderdelen, samen met de activiteiten ontplooid in het bedrijf gelegen in In de schuren bevinden zich diverse voertuigen waaronder tractoren, een vrachtwagen, aanhangwagens en diverse machines."

Met betrekking tot de huiszoeking in de woning wordt op de eerste verdieping een met een hangslot afgesloten kamer aangetroffen met daarin persoonlijke spullen van (zie stuk 110)

Er werd op 12 februari 2007 eveneens op het adres van een huiszoeking gehouden, en wordt het volgende bemerkt:
"Uiterst rechts van de oprit staat er een gebouw dat gebruikt wordt als toonzaal. Rechts van de oprit bevindt zich de private woning, met achteraan een grote vijver en daar nog eens achter een priel. Links naast de woning bevinden er zich diverse loodsen en paardenstallen. Achter deze loodsen en stallen bevindt er zich een open ruimte waar allerlei afvalstoffen en materiaal ligt opgeslagen."

Wat de zoeking in het bedrijf betreft, stelde men vast dat er diverse machines en een grote hoeveelheid gasflessen stonden opgesteld. Daarnaast was er een golfplatenconstructie met daarin een parelstraalcabine, waarbij aan plstoolschilderen werd gedaan. Achteraan vond men verbrandingsresten van vermoedelijk plastic en andere afvalstoffen

1.7 Tijdens de huiszoekingen werd aan de verbalisanten verklaard dat bvba Vermeersch Jozef door derde beklagde en zijn echtgenote werd overgenomen. De overname werd gerealiseerd door
- vijfde beklagde -, met startdatum 1 januari 2007 en zou binnen enkele maanden ophouden te bestaan.

Uit de oprichtingsakte blijkt echter geen overname van de vennootschap, maar werd slechts het handelsfonds, de gronden en de gebouwen overgenomen (zie stuk 111 - bijlage 1).

Daarnaast bleek er een ander bedrijf van derde beklagde op de site actief, nl. bvba Vermeersch Laserproducts - vierde beklagde.

1.8 stelde in zijn verklaring van 27 november 2000 met betrekking tot de locatie aan dat alle gebouwen van hem en zijn echtgenote eigendom zijn en verhuurd worden aan eerste beklagde. Hij stelt dat er drie bouwvergunningen werden afgeleverd, waarvan volgens hem slechts één conform werd gebouwd (1976), die van 1988 werd het gebouw in lengte en breedte verruimd, en in 1998 werd de bouwvergunning (op naam van zonder uitbatnoverauning opgericht.

stelde toen al met een regularisatie bezig te zijn. Hij stelde dat voor de koepelvormige bergplaats van 200m² er nooit een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd, dat er een toestel staat om te zandstralen doch dat dit niet de minste milieuhinder teweegbrengt.

Verder werd er – volgens hem – geen vergunning afgeleverd voor een afdak, een bureel van 40m², een hangar met paardenstallen en een kleinere stal. De vijver werd eveneens niet vergund. Wat de toonzaal betreft werd destijds een bouwovertreding vastgesteld, doch later geregulariseerd, maar kan daarvan geen stukken voorleggen.

1.9 In zijn verklaring dd. 12 februari 2007 stelde dat hijzelf
en zijn zoon goed genoeg weten dat zij illegaal bezig zijn. Hij stelt dat zij zeker
niet vervullend werken en dat het milieu door hen niet vervuild wordt.

Hij stelde verder dat wanneer hij niet werkte volgens de verkregen vergunning, dit kwam doordat hij het onlogisch vond om bv een hangar op een vergunde plaats in te planten rekening houdende met hetgeen er op dat ogenblik al stond. Hij stelde dat indien er zaken zonder vergunning gebeurde, dit uit noodzaak was.

(stuk 117, verklaring

van 2 februari 2007)

1.10 Bij verklaring van 12 februari 2007 stelde - derde
bekaagde – dat hij tot omstreeks 1994 school liep en een diploma A2
elektromechanica behaalde.

Hij begon eerst als werknemer in het bedrijf van zijn vader en omstreeks 2000 à 2001 werd hij zelfstandig met

Hij wist dat er in de loop der jaren diverse gebouwen op de site

bijgeplaatst werden maar had geen kennis of deze al dan niet vergund waren.

Hij bevestigde dat een aantal constructies niet conform de stedenbouwkundige vergunning uitgevoerd werden.

Zo stelde hij dat er in 1996/1997 een hangar werd aangevraagd op zijn naam en die niet op de juiste plaats en niet conform de afmetingen en met landbouwdoeleinden gebouwd werd.

Hij stelde de aanvraag uit onwetendheid getekend te hebben. Hij stelde de te hebben overgenomen
doch dit bleek uiteindelijk het
handelsfonds te betreffen, waarin begrepen het personeel, machinepark en de gebouwen.

Hij stelde kennis te hebben dat er sedert de overname van het bedrijf een aanvraag tot het verkrijgen van een milieuvergunning in aanvraag is.

Hij beschreef de activiteiten van het maken
van machine zoals, wasinstallaties, transportbanden, kippers, sorteerlijnen enz... ten behoeve van de diepvriesgroentensector.

De activiteiten van

bestaat uit het
versnijden van ijzeren platen tot onderdelen van machines ten behoeve van toelevering naar andere bedrijven en ook naar de eigen constructie. De externe afnemers zijn ondermeer autobussen en nog
andere dus niet rechtstreeks de landbouwer (zie stuk 118 verklaring

De activiteiten van vierde bekaagde werden naar

verplaatst.

1.11 Ondertussen werden door de exploitant verschillende milieuvergunningaanvragen ingediend bij de bevoegde overheid.

Op 14 mei 2007 werd door het Schepencollege van een gedeeltelijke milieuvergunning verleend. De gedeelten van de inrichting waarvoor er een stedenbouwkundige vergunning verleend was, werden vergund, de overige gedeelten werden geweigerd.

Op 8 november 2007 werd door de Bestendige Deputatie een milieuvergunning verleend voor het exploiteren van de volledige inrichting, hetzij weliswaar met bijzondere voorwaarden (stuk 121bis met bijlagen).

1.12 Door de milieu-inspecteur werd op 12 februari 2007 volgende vaststellingen gedaan:

"Tijdens een inspectie op het adres wordt vastgesteld dat een inrichting voor de constructie van voorwerpen en machines in roestvrij staal (Inox) en metaal wordt uitgebaat zonder milieuvergunning omvattende:

Een keramische parelstraalcabine 30 kW (rubriek 29.5.4.2° van de indelingslijst van Viarem Is van toepassing)

diverse metaalbewerkingmachines (laser 36 kW, plooibanken, draaibanken, persen, kolomboormachines, zaagmachines, enz...) met een totaal vermogen van ca. 150 kW (rubriek 29.5.2.2°)

een ontvettingsbad 200 liter (rubriek 29.5.7.b) 1°)

een luchtcompressor 35,5 kW (rubriek 16.3.1.1°)

twee bovengrondse mazouttanks van elk 3000 liter (rubriek 17.3.6.1° b))

een bovengrondse tank voor vloeibare stikstof van 5000 liter (rubriek 16.8.2°)

opslag verplaatsbare gasflessen (zuurstof, argon, helium) in totaal ca. 4000 l (rubriek 16.7.2°)

een HS-transfo van 200 kVA (rubriek 12.2.1°) 11 lasposten (vermogen niet gekend)

een mazoutverdeelpomp met 2 verdeelslangen (rubriek 17.3.9.3°)

drie verwarmingsinstallaties met een gezamenlijk warmtevermogen van 441 kW (rubriek 43.1.1°)

Tijdens de inspectie werd ook vastgesteld dat er in het voorste gedeelte van de parelstraalcabine stukken pneumatisch worden geleverd (rubriek 4.3.b) 2°), zonder dat er specifieke voorzieningen zijn getroffen om de dampen af te zuigen. Achteraan het bedrijf werd ook een ringvormige mand aangetroffen waar er verbrandingsassen lagen. Het is duidelijk dat er op die plaats geregeld afvalstoffen worden verbrand. Een dergelijke manier van verwijderen van afvalstoffen is niet toegelaten en in strijd met de bepalingen van het afvalstoffendecreet. Het verontreinigde straalzand wordt afgevoerd naar de

Bij worden bouwmaterialen gemaakt en dit bedrijf is niet vergund voor het verwerken van dergelijke afvalstoffen. "(zie stuk 121).

Met betrekking tot de milieuvergunningen stelde hij:

"De inrichting werd nog maar recent overgenomen door voor kort werd de inrichting geëxploiteerd door

Tot

met als zaakvoerder

vader van

Door

werd een milieuvergunning klasse 2 aangevraagd, maar deze werd door het Schepencollege van op 13 november 2006 geweigerd. De milieuvergunning werd geweigerd omdat de inrichting zonevreemd gelegen is en omdat er geen bouwvergunning is voor het grootste gedeelte van de gebouwen. Tegen deze weigering werd geen beroep aangetekend. Op te merken is dat de inrichting door het feit dat er een verdeelpomp met twee verdeelslangen gebruikt wordt (rubriek 17.3.9.3°) volgens de indelingslijst van Viarem in klasse 1 is ingedeeld. Een milieuvergunning dient in dit geval aangevraagd te worden bij het provinciebestuur (Bestendige Deputatie). Tot nu toe werd enkel een milieuvergunning klasse 2 aangevraagd bij het gemeentebestuur." (zie stuk 121).

1.13 Op 12 februari 2007 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een proces-verbaal van vaststelling en van stillegging van de werken en van het gebruik opgemaakt. en dit met betrekking tot het perceel te waarbij diverse indreuken werden vastgesteld.

De stedenbouwkundig inspecteur stelde dat de werken en handelingen zonder vergunning werden uitgevoerd en/of in strijd was met de op 29 maart 2005 verleende vergunning (zie stuk 127).

1.14 Op 12 juni 2007 werd door de Hoge Raad voor het Herstelbeleid een advies gegeven dat stelt:

"Met betrekking tot het plaatsen van een draadomheining en toegangshek, stelt de raad vast :, hoewel in de motieven van de stedenbouwkundig inspecteur er geen nadere aanwijzingen worden gegeven met betrekking tot de aard van de omheining, de foto's die gevoegd zijn aan het dossier aantonen dat deze omheining en toegangshek niet thuishoren in dit specifiek gebied.

Met betrekking tot het aanplanten van uitheemse bomen stelt de raad, daargelaten de vraag of het planten van uitheemse soorten een stedenbouwkundig misdrijf is, vast dat, noch uit de overgelegde stukken, noch uit de herstelvordering, de motieven blijken waarom deze bomen vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening verwijderd moeten worden." (zie 130tertio).

Bijgevolg werd op 19 juni 2007 een herstelvordering opgemaakt waarin het herstel in oorspronkelijke staat voor wordt voorgesteld (zie stuk 130 tertio)

1.15 Bij beschikking van de onderzoeksrechter werd op 7 maart 2007 als deskundige inzake boekhouding, met als oparaent:

"Nazicht te willen verrichten van de boekhouding aangetroffen op de computer tijdens de huiszoeking en deze gegevens te willen vergelijken met de officiële neergelegde boekhouding op het vlak van Inkomsten, van

met het oog op het
verlenen van bijstand aan de leden van de federale politie belast
met de opdracht tot berekening van het wederrechtelijke vermogensvoordeel
verkregen ingevolg de illegale exploitatie van de hinderlijke inrichting(en)
gelegen te

Het deskundig verslag werd op 13 juni 2007 neergelegd, met als besluit:
"De memorie van toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de
artikelen 42.43 en 505 van het strafwetboek en tot invoeging van een artikel
43 bis in het zelfde boek" zegt dat er bij de wederrechtelijke
vermogensberekening geen rekening moet gehouden worden met de kosten
die het misdrijf voor de dader heeft meegebracht.

1. Het wederrechtelijk vermogen berekend conform de toelichting
en dus op basis van de totale omzet die de exploitaties
hebben opgeleverd zonder rekening te houden met
betaalde kosten is als volgt:

	9.714.018,09 €
	3.316.018,79 €
TOTAAL	13.030.036,88 €

2. Indien rekening wordt gehouden met de mogelijke extra omzet
berekend op basis van de informatie afkomstig van de
databestanden gevonden op de in beslag genomen computer van
is het wederrechtelijk vermogen berekend
aan de hand van de totale omzet die de exploitaties hebben
opgeleverd zonder rekening te houden met betaalde kosten als
volgt:

	9.769.841,23 €
	3.316.018,79 €
TOTAAL	13.085.860,02 €

3. Indien rekening wordt gehouden met de netto inkomsten na
belasting die de exploitaties gelegen te
hebben opgeleverd is het totaal wederrechtelijk voordeel als
volgt :

	224.025,80 €
	157.645,97 €
	583.715,62 €
	121.403,34 €
TOTAAL	1.086.790,73 €

4. Indien rekening wordt gehouden met de mogelijke extra omzet
berekend op basis van de informatie afkomstig van de
databestanden gevonden op de in beslag genomen computer van
is het wederrechtelijk vermogen berekend
aan de hand van de netto inkomsten na belasting die de

*exploitaties gelegen te
opgeleverd als volgt:*

hebben

TOTAAL

279.848,94 €
157.645,97 €
583.715 62 €
121.403,34 €
1.142.613,87 €

1.16 Bij Besluit van de Vlaams Minister van 8 mei 2008 werd het beroep tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie tot het toekennen van een milieuvergunning aan vijfde beklagde voor de uitbating aan
gegrond verklaard, met dien verstande dat een
bijzondere voorwaarde werd toegevoegd, nl dat de activiteiten tot herstelling en onderhoud van landbouwmachines en landbouwtransport dienen beperkt te blijven.

Middels milieuvergunningsaanvraag van 26 juni 2009 werd de uitbreiding van de bekomen milieuvergunning gevraagd, met als voorwerp het uitbreiden van een inrichting voor herstelling en onderhoud van landbouwmachines.

Bij besluit van de Bestendige Deputatie werd op 8 oktober 2009 de vergunning toegekend, ter kennis gebracht bij aangetekend schrijven van 16 oktober 2009.

1.17 Uit de stukken van de ontvander van 20 oktober 2011 blijkt dat de onroerende goederen te

Aan ten kadaster gekend onder
eigendom is van

Aan de ten kadaster gekend onder
eigendom zijn van: en

Aan ten kadaster gekend onder
eigendom
zijn van en

1.18 De percelen aan zijn volgens het vigerend
gewestplan zoals goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van
5 februari 1979, gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel aan is volgens het vigerend gewestplan
zoals goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 5 februari
1979, gelegen in respectievelijk landschappelijk waardevol agrarisch gebied en
natuurgebied.

2. BEoordeling

2.1 Omtrent de redelijke termijn

Beklaagden stellen dat de redelijke termijn overschreden werd, nu het openbaar ministerie een periode van meer dan 5 jaar liet verstrijken na de vaststellingen alvorens tot dagvaarding over te gaan.

De rechtbank verwijst naar de rechtspraak terzake.

"De redelijke duur van een strafrechtspiegeling wordt overschreden wanneer de afwezigheid gedurende een langere periode van enige onderzoeksactiviteit niet kan worden verklaard" (EHRM, 10 december 1982, Publ. Cour Eur. D.H., Série A, nr. 57).

"De duur van de onderhandelingen met een administratieve overheid met het oog op een minnelijke regeling wordt in aanmerking genomen bij de beoordeling van de redelijke termijn" (EHRM, 30 oktober 1991, Publ. Cour Eur. D.H., Série A, nr. 213).

"Het Hof beoordeelt de redelijkheid van de termijn in functie van de complexiteit van de zaak, de houding van de verdachte en de houding van de gerechtelijke overheden" (EHRM, 27 november 1991, Publ. Cour Eur. D.H., Série A, nr. 218).

"De redelijke termijn, moet worden beoordeeld in het licht van de omstandigheden van de zaak en met inachtneming van de complexiteit ervan, het gedrag van de beklaagde en van de gerechtelijke overheden; de te beoordelen duur van de strafprocedure omvat zowel deze van het vooronderzoek als van de behandeling van de zaak voor de vonnisrechter" (Cass., 8 februari 2005,

De rechtbank verwijst naar artikel 21ter VTSv dat stelt:

"Indien de duur van de strafvervolgning de redelijke termijn overschrijdt, kan de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitspreken of een straf uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf. Wanneer de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring wordt uitgesproken, wordt de verdachte veroordeeld in de kosten en, zo daartoe aanleiding bestaat, tot teruggave. De bijzondere verbeurdverklaring wordt uitgesproken."

Uit het strafdossier blijkt dat het openbaar ministerie en de onderzoeksrechter na de vaststellingen nog diverse onderzoekshandelingen hebben laten uitvoeren. Er werd beklaagden ook de nodige tijd gelaten om over te gaan tot regularisatie en eventueel vrijwillig herstel, zijnde essentiële elementen voor de beoordeling van de feiten. Beklaagden lieten de zaak echter zelf op hun beloop, in de hoop juridisch met rust gelaten te worden en dienden pas na jaren instandhouding een verzoek tot regularisatie in.

De rechtbank wijst beklaagden erop dat de meest recente weerhouden feiten van 27 oktober 2009 dateren.

Rekening houdende met het tijdstip waarop de feiten werden gepleegd en de beklaagden verontrust werden, de duur van het onderzoek getoetst aan de

complexiteit van de zaak, is de rechtbank van oordeel dat het strafonderzoek in zijn geheel genomen, geen onverantwoorde vertraging heeft gekend. Beklaagden zijn zelf grotendeels verantwoordelijk voor het feit dat de procedure geen gestage vooruitgang kende.

2.2 Omtrent de tenlasteleggingen

2.2.1 Algemeen

Uit het dossier blijkt duidelijk dat de beklagden diverse inbreuken op de stedenbouwkundige en milieuwetgeving ten laste gelegd kon worden, en dit door constructies op te richten, af te breken of wijzigen zonder vergunning of niet conform de vergunning en dat zij deze inbreuken in stand hielden.

De rechtbank verwijst naar de diverse constructies op dewelke naderhand geregulariseerd werden. de verscheidene constructies op de hetgeen blijkt uit de vaststelling van de stedenbouwkundige inspecteur en de verbaalsanten.

De rechter moet bij het beoordelen van het misdrijf van het onwettig in stand houden van de zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning uitgevoerde werken rekening houden met ondertussen verleende vergunningen; hierbij dient hij de wettigheid van de overheidsbeslissing om de regularisatie te weigeren niet na te gaan, nu een eventuele onwettigheid van de voormelde beslissing niet tot gevolg heeft dat de uitgevoerde werken als vergund worden aangezien (zie Cass., 7 november 1995,

Het misdrijf van instandhouding bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken; alleen diegene die over het onroerende goed zeggenschap heeft, kan schuld aan dit verzuim hebben (zie Cass., 4 februari 2003,

De strafrechter zal de mildere bepaling van art. 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999, zoals aangevuld bij art. 7 decreet van 4 juni 2003 retroactief toepassen ingevolge art. 22, tweede lid, Sw., indien de in het decreet vervatte voorwaarden van straffeloosheid aanwezig zijn (zie Cass., 25 mei 2004,

Het misdrijf van instandhouding bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken en alleen degene die over het onroerend goed zeggenschap heeft kan aan dit verzuim schuld hebben; uit de omstandigheid dat alleen de vruchtgebruiker geniet van de zaak, mits deze te onderhouden, volgt dat, ongeacht de beperkingen die hij ondergaat in de uitoefening van zijn zakelijk recht doordat hij over de illegale werken niet kan beschikken, hij krachtens zijn recht zeggenschap heeft over de zaak en het nodige moet doen om aan de illegale toestand een einde te stellen of te doen stellen (zie Cass., 21 februari 2006,

De rechtbank wijst beklagden erop dat een latere regularisatie de inbreuken op de stedenbouwkundige wetgeving en/of het milieuvergunningdecreet niet

wegneemt. immers een latere regulansatie staat een strafrechtelijke veroordeling om zonder vergunning werken te hebben uitgevoerd of in stand gehouden niet in de weg (zie Cass., 27 maart 2001,

De Rechtbank dient zich te laten leiden door haar innige overtuiging (Cass. 18 juni 1985, A.R. Arr. Cass., 1984-85, nr. DECLERCQ, R. Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, Antwerpen, 2^e editie, 1999, nr. 1250). De overtuiging van de rechter kan steunen op zekere en precieze vermoedens, op voorwaarde dat zij versterkt zijn door overeenstemmende elementen en niet afgeleid zijn uit andere vermoedens. De innerlijke overtuiging van de correctionele rechter maakt op zich geen bewijs uit. Zij kan slechts de resultante zijn van feitelijke elementen en bewijzen, waarop de rechter gesteund heeft om zijn beslissing te gronden. Er dient dus geen wetenschappelijke zekerheid te zijn en ook geen bewijs van schuld te worden aangedragen dat een mathematische of wetenschappelijke zekerheid biedt.

Uit het dossier blijkt duidelijk dat na overdracht door _____ en _____ van het handelsfonds, gronden en gebouwen de niet-vergunning in stand werd gehouden. Dit blijkt duidelijk uit de verklaringen van derde beklagde.

De rechtbank verwijst naar de rechtsverhoudingen, zoals deze blijken uit het strafdossier en dit teneinde de tenlasteleggingen op een passende wijze te kunnen beoordelen.

2.2.2 Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de vennootschap met verzwarende omstandigheid.

De vraag stelt zich uiteraard in welke mate tweede en derde beklagden strafrechtelijk verantwoordelijk voor de daden van hun respectievelijke rechtspersonen kunnen gesteld worden.

Tweede en derde beklagde betwisten strafrechtelijk verantwoordelijk te zijn voor de ten laste gelagde inbreuken, nu alles wat door hen werd uitgevoerd, gedaan werd op aangeven van eerste, vierde of vijfde beklagde.

Artikel 5 Sw bepaalt dat een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk is voor misdrijven die "hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd".

De rechtspersoon is bijgevolg eveneens strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven, nu deze minstens een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van het doel van de vennootschap en verband houden met de belangen van de vennootschap. Er kan evenmin ontkend worden dat de bouw- en milieuovertredingen niet voor rekening van de vennootschap gepleegd werden, terwijl tweede beklagde aanvankelijk en derde beklagde nu eigenaar is van het betreffende gebouw aan _____. De rechtbank verwijst trouwens naar de verklaringen van de zaakvoerders in het strafdossier (zie stuk 117-118).

Eerste beklagde kan zich niet beroepen op de strafuitsluitingsgrond voor wie de minst zware fout begaan heeft, voorzien in artikel 5 Sw, nu de misdrijven, die zowel door tweede, derde als door eerste, vierde en vijfde beklagden gepleegd werden, door de natuurlijke persoon, in casu tweede en derde beklagden, niet uit onachtzaamheid maar wel wetens en willens gepleegd werden en beide beklagden een even grote fout begaan hebben. De fouten werden door tweede en derde beklagden wetens en willens gepleegd, zodat zij samen met eerste beklagde kunnen worden veroordeeld.

Gelet op de weerhouden inbreuken enerzijds en de activiteiten van eerste, vierde en vijfde beklagde anderzijds, dient in hoofde van eerste, vierde en vijfde beklagden de verzwarende omstandigheid, zoals bedoeld in artikel 6.1.1., tweede lid Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en artikel weerhouden te worden. (zie artikel 146)

2.2.3 Met betrekking tot de tenlasteleggingen

2.2.3.1 Met betrekking tot de tenlastelegging A1, lastens eerste, tweede en derde beklagden

Eerste beklagde verwierf de eigendom aan op 28 oktober 2002. Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat in het heden en verleden werkzaamheden zonder stedenbouwkundige vergunning werden uitgevoerd. Tweede beklagde was als zaakvoerder duidelijk de opdrachtgever om tot afbraakwerkzaamheden over te gaan. Eind 2004 werd een stakingsbevel opgelegd, hetgeen volkomen genegeerd werd. Derde beklagde stelde feitelijk noch juridisch ook maar iets te maken hebben met de locatie hetgeen in overeenstemming is met de bevindingen van de huiszoeking (zie supra 1.5).

Eerste beklagde wierp evenwel terecht op dat het aanbrengen van houten beplating aan de gevels, het indelen van drie ruimtes in rode snelbouwsteen voor paardenboxen en het gieten van een betonvloer niet als vergund diende beschouwd te worden, doch verliest evenwel uit het oog dat zij enerzijds de functie van een landbouwbedrijf wijzigt naar een manege, waarvoor zij - noch tweede beklagde - voor de tenlastegelegde periode een stedenbouwkundige vergunning verkreeg en anderzijds een eerdere toestand van stedenbouwkundige inbreuk in stand houdt.

De rechtbank acht de feiten lastens eerste en tweede beklagde naar genoegen van recht bewezen.

Uit het strafdossier blijkt niet dat ook maar enig uitstaans heeft met de stedenbouwkundige misdrijven voor de ten laste gelegde periode. Derde beklagde had een uitbating op en had - behoudens stockage van een aantal persoonlijke spullen in de woning - geen uitstaans met de stedenbouwkundige inbreuken op de betrokken locatie.

Uit het strafdossier blijkt niet dat derde beklagde persoonlijk materialen liet opslaan noch voor één van zijn vennootschappen.

Hij werd – volgens zijn verklaring van 12 februari 2007 – wel toegelaten een aantal voertuigen te stallen.

Uit de vaststellingen van de administratie blijkt dat derde beklagde één kraan had gestald. Er kan moeilijk gesteld worden dat derde beklagde het terrein gebruikt voor opslag van materialen, opslag van allerlei afvalstoffen.

De rechtbank oordeelt dan ook dat de feiten lastens derde beklagde niet bewezen zijn en spreekt hem dan ook vrij voor deze tenlastelegging.

2.2.3.2 Met betrekking tot de tenlasteleggingen Bl.1) lastens eerste en tweede beklagden en Bl.2) lastens derde beklagde en BlI lastens eerste en tweede beklagden

Eerste beklagde stelde dat wat kwalificatie Bl en II betreft, de site reeds op 7 maart 2007 volledig ontruimd was, zodanig dat het misdrijf niet verder in stand werd gehouden. De ten laste gelegde periode van kwalificatie Bl tot 7 maart 2007 dient volgens haar herleid te worden. Derde beklagde vraagt de vrijspraak.

De feitelijke vaststellingen kunnen door beklagden niet betwist worden. Uit het strafdossier blijkt evenwel dat men op 7 maart 2007 nog steeds bezig was met het opruimen van bouwafval en dergelijke meer. De periode van de tenlastelegging dient derhalve behouden te blijven (zie stuk 138).

De rechtbank acht de feiten lastens eerste en tweede beklagde naar genoegen van recht bewezen.

Derde beklagde stelt feitelijk noch juridisch ook maar iets te maken hebben met de locatie hetgeen in overeenstemming is met de bevindingen van de huiszoeking (zie supra 1.6).

Uit het strafdossier blijkt niet dat ook maar enig uitstaans heeft met de stedenbouwkundige misdrijven voor de ten laste gelegde periode.

De rechtbank verwijst – wat derde beklagde betreft – naar de motivering in 2.2.3.1

De rechtbank oordeelt dan ook dat de feiten lastens derde beklagde niet bewezen zijn en spreekt hem dan ook vrij voor de tenlastelegging Bl.2).

2.2.3.3 Met betrekking tot de tenlastelegging C.I a) en C.I.b) lastens tweede en zesde beklagde

Beklaagden stellen voor de problematiek dat voor een aantal handelingen geen stedenbouwkundige vergunning nodig was, en verwijst naar het BVR 14 april 2000 (BS.18 mei 2000) en vragen de vrijspraak.

Voor Cl.a) stelt tweede beklagde dat de vordering strafrechtelijk verjaard is, gezien de incriminatieperiode tussen 1 mei 2000 en 19 april 2001 en wordt ondergeschikt naar art. 3.9° BVR 14 april 2000 verwezen, zodat een vrijspraak zich opdringt.

De rechtbank verwijst naar artikel 146, derde en vierde lid DRO lo artikel 7 van het Decreet van 4 juni 2003 waarbij de strafsancties voor het instandhouden van inbreuken niet gelden voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen is in de ruimtelijke kwetsbare gebieden.

De rechtbank stelt vast dat gelegen is in agrarisch landschappelijk waardevol gebied, en is als gebiedscategorie niet alleen voor de vergunningsverlening, maar ook voor het handhavingsbeleid uit de lijst van ruimtelijk kwetsbare gebieden geschrapt.

De verjaringstermijn voor de strafvordering volgend uit een misdrijf als omschreven in de tenlastelegging Cl.a) bedraagt vijf jaar overeenkomstig art. 21, eerste lid, Sv. Het is een ogenblikkelijk misdrijf en niet verder een voortdurend misdrijf.

Stuitingsdaden werken in rem. Dit wil zeggen dat ze ook gevoig sorteren ten aanzien van in dezelfde zaak eveneens aanwezige personen (mededaders en/of medeplichtigen), die nochtans bij de stuitingsdaad niet aanwezig waren (art. 22, tweede lid VTSv.) (Cass., 15 april 1997, R.D.P.,

De verjaringstuitende kracht van een daad van onderzoek of van vervolging strekt zich ook uit tot de vervolging van samenhangende feiten, die zelfs volledig vreemd zijn aan de daad, feiten die wellicht door andere personen werden gepleegd, al dan niet in de vervolging reeds betrokken op het ogenblik van de stuiting. (R. Declercq, Beginselen van Strafrechtspleging, Kluwer, 3° Editie, 2003, p. 115, nr. 204).

De werking van een stuitingsdaad geldt zelfs ten aanzien van personen die daarbij niet betrokken waren. Het kan gaan om deelnemers aan hetzelfde misdrijf, of om daders van samenhangende misdrijven. De gevolgen van stuitingsdaden gesteld met betrekking tot een bepaalde deelnemer aan één bepaald misdrijf strekken zich tevens uit tot de daders van misdrijven die met het eerste misdrijf nauw verbonden zijn door intrinsieke samenhang, en die als dusdanig ook samen berecht worden, ook al worden ze pas na de stuiting in de vervolging betrokken (Verstraeten, R., Handboek strafvordering, Maklu, 4° Editie, 2005, p. 140 - 141, nr. 232 en 234).

Bovendien heeft de stuiting van de verjaring van de strafvordering ook betrekking op samenhangende feiten (Cass., 15 april 1997, Cass., 8 maart 2000,

Voor het vertrekpunt van de verjaring kunnen enkel feiten in aanmerking genomen worden die de beklaagde zelf als dader of medeplichtige heeft gepleegd, en niet samenhangende feiten gepleegd door andere personen (Verstraeten, R., Handboek strafvordering, Maklu, 4° Editie, 2005, p. 131, nr. 211).

Bij voortgezette misdrijven neemt de verjaringstermijn een aanvang vanaf het laatste feit dat wordt bewezen verklaard en dat door eenheid van opzet met de andere feiten is verbonden. Tussen de verschillende feiten die samen het voortgezet misdrijf uitmaken mag geen periode verlopen zijn welke gelijk is aan of langer is dan de toepasselijke verjaringstermijn, in voorkomend geval rekening houdend met stuiting en schorsing. Bij de beoordeling wordt ermee rekening gehouden dat elk feit, gelet op zijn misdrijfwaard steeds zijn eigen verjaringstermijn behoudt. Als aanvangsdatum kan uiteraard enkel de datum genomen worden van feiten die door die beklaagde zelf werden gepleegd, niet van de samenhangende feiten die door andere beklaagden werden gepleegd (Verstraeten, R., Handboek strafvordering, Maklu, 4° Editie, 2005, p. 134, nr. 214).

Om te onderzoeken of een feit bewezen is moet een rechter eerst nagaan of de strafvordering wel ontvankelijk is en met name of ze soms niet verjaard is. Hier weet hij niet of ze verjaard is als hij niet weet of het feit bewezen is. Daarom zal de rechter bij wijze van correctie te werk gaan. Hij onderzoekt eerst of het geheel van de feiten verjaard is of niet en bepaalt vanaf welke datum de verjaring eventueel begint te lopen. Nadien toetst hij die oplossing aan de vraag of het feit, vertrekpunt van de verjaring wel bewezen is (R. Declercq, Beginselen van Strafrechtspleging, Kluwer, 3° Editie, 2003, p. 96, nr.178).

Indien een beklaagde wordt vervolgd voor feiten waarvan geen precieze aanduiding van de datum wordt gegeven, doch enkel een tijdspane binnen dewelke de feiten werden gepleegd, dient te worden nagegaan of, afhankelijk van de verschillende mogelijke data der feiten in geen enkele hypothese, de verjaring van de strafvordering is bereikt. Indien het onmogelijk is de precieze aanvangsdatum te bepalen, dient de rechter die datum te kiezen die het meest gunstig is voor de beklaagde (Verstraeten, R., Handboek strafvordering, Maklu, 4° Editie, 2005, p. 134, nr. 216).

De rechtbank stelt terzake vast dat de kwalificatie betrekking heeft over een periode van 1 mei 2000 tot 19 april 2001, terwijl duidelijk blijkt dat tweede en zesde beklaagde pas middels notariële akte van 16 augustus 2000 definitief eigenaar zijn geworden.

Gelet op de data waarop de feiten C.1.a) in het meest gunstige geval door tweede en zesde beklaagde werden gepleegd en de andere feiten weerhouden in de dagvaarding lastens tweede en zesde beklaagde – voor zover deze bewezen zullen worden verklaard – is de rechtbank van oordeel dat tussen deze feiten – die samen een voortgezet misdrijf uitmaken – geen periode is verlopen welke gelijk is aan of langer is dan de toepasselijke verjaringstermijn

van vijf jaar, en sinds 16.08.2000 nuttige stufingsdaden werden gesteld waardoor de verjaring niet is ingetreden.

Gelet op de gegevens en vaststellingen in het strafdossier, in het bijzonder de huiszoeking verricht op dit adres op 12.02.2007, en de verklaring van tweede beklaagde afgelegd op 12.02.2007, is de rechtbank van oordeel dat de tenlastelegging C.I.a) naar genoegen van recht bewezen is in hoofde van tweede en zesde beklaagde.

Voor de tenlastelegging C.I.b), verwijst tweede beklaagde naar het BVR 14 april 2000, en stelt dat er voor de uitgevoerde werkzaamheden geen stedenbouwkundige vergunning nodig was.

De rechtbank kan verwijzen naar artikel 3, eerste lid BVR 14 april 2000, B.S. 18 mei 2000 waarbij duidelijk wordt gesteld dat een stedenbouwkundige vergunning niet nodig is voor een aantal handelingen, voor zover ze niet in strijd zijn met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, bouwverordeningen, verkavelingsverordeningen, [ruimtelijke uitvoeringsplannen, bijzondere plannen van aanleg], verkavelingsvergunningen, bouwvergunningen of stedenbouwkundige vergunningen, onverminderd de bepalingen van andere van toepassing zijnde regelgeving.

Het louter en alleen verwijzen naar het vrijstellingsbesluit van 14 april 2000 en stellen dat de kwalificaties onder C.I.b) vrijgesteld zijn, is onvoldoende.

De rechtbank stelt vast dat uiteindelijk voor de veranda een stedenbouwkundige vergunning werd verkregen, waarbij tweede en zesde beklaagde erop gewezen werd, dringend werk te maken van de afbraak van voormelde illegale en niet-vergunbare constructies: verharding, zwembad, garage, berging, Ingangsconstructie, lage tuinmuurtjes, hondenhok, tuinberging,..... (zie stuk 10-11 tweede beklaagde)

De rechtbank is van oordeel dat de ten laste gelegde periode voor de oprichting van de veranda dient beperkt te worden tot 29 maart 2005, zijnde het ogenblik dat een vergunning voor de veranda toegekend werd.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat de oprijlaan met parkeerplaatsen als strikt noodzakelijk kan beschouwd worden, conform art. 3,6°a BVR 14 april 2000.

De rechtbank stelt vast dat voor C.I.b), zesde streepje de fontein met molensteen door de stedenbouwkundig ambtenaar als conform met het vrijstellingsbesluit van 16 juli 2010 wordt beschouwd.

De rechtbank neemt akte dat de wederrechtelijke schuur, de stal op betonplaat en garage met constructie overeenkomstig de vergunning gesloopt werd, hetgeen uit het door elser in herstel toegevoegd PV van 3 april 2012 wordt bevestigd.

In het strafdosier werden duidelijke vaststellingen gedaan, waarvan deze duidelijk in strijd waren met de afgeleverde bouwvergunning en de bestemming van de kwestieuze percelen en derhalve niet in overeenstemming waren met het vrijstellingsbesluit van 14 april 2000.

Uit de toegekende vergunning van 23 oktober 2009 blijkt duidelijk dat slechts een aantal zaken vergund zijn geworden, zoals een bepaald deel van het pad rond de woning, oprijlaan, alsook de oprichting van een permanente stal.

Beklaagden kunnen de overige hen ten laste gelegde stedenbouwkundige inbreuken niet ernstig betwisten.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat de overige feiten C.1.b, eerste, derde, vierde, vijfde, zevende, achtste, negende, tiende en elfde streepje naar genoegen van recht bewezen zijn in hoofde van tweede en zesde beklagde. Tweede en zesde beklagde dienen evenwel te worden vrijgesproken voor de tenlastelegging C.1.b) tweede en zesde streepje.

2.2.3.4 Met betrekking tot de tenlastelegging D1.a) en D1.b) en DII lastens tweede en zesde beklagde

Op 18 maart 2009 keurde de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement het zogenaamd 'aanpassings- en aanvullingsdecreet' goed. Dit nieuwe decreet trad – op enkele uitzonderingen na – op 1 september 2009 in werking.

De tenlastelegging D1.a) en D.II betreft het in stand houden van de stedenbouwkundige inbreuken zoals nader omschreven in de dagvaarding, met betrekking tot de percelen

De illegale constructies van het perceel aan _____ zijn volgens het vigerend gewestplan _____ zoals goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 5 februari 1979, gelegen in respectievelijk landschappelijk waardevol agrarisch gebied en natuurgebied.

In artikel 2, § 1, 16° DRO is de gebiedscategorie landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet alleen voor de vergunningsverlening, maar voortaan ook voor het handhavingsbeleid uit de lijst van ruimtelijk kwetsbare gebieden geschrapt.

In artikel 2§1, 16° a), 6) DRO 27 maart 2009 wordt de gebiedscategorie natuurgebied nog steeds gehandhaafd.

Vanaf de inwerkingtreding van het aanpassings- en aanvullingsdecreet op 1 september 2009 kan niet meer worden vervolgd of gestraft voor het instandhouden van illegale bouwwerken in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, maar wel voor het in stand houden van illegale bouwwerken

in natuurgebied. De strafbaarheidsstelling van de Instandhouding is derhalve nog steeds een feit en de feiten zijn dan ook niet verjaard.

Uit het strafdossier en uit het door eiser in herstel neergelegd PV van 27 april 2012 blijkt duidelijk dat tweede en zesde beklaagde de ten laste gelegde inbreuken hebben gepleegd.

Beklaagden kunnen de overige hen ten laste gelegde stedenbouwkundige inbreuken niet ernstig betwisten.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat feit D.I.a), eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, zesde en zevende streepje alsook D.I.b) de Instandhouding ervan en D.II de instandhouding na 1 september 2009 naar genoegen van recht bewezen zijn in hoofde van tweede en zesde beklaagde.

2.2.3.5 Met betrekking tot de tenlastelegging E.I en E.II lastens tweede en zesde beklaagde

Tweede en zesde beklaagde betwisten de kwalificatie. Zij stellen dat het betrekking had op louter occasioneel bouwafval in de weide tegenover de woning van hetwelk zij onmiddellijk zouden verwijderen. Zij stellen dat de stedenbouwkundige inspecteur op 12 februari 2007 slechts eenmalig deze vaststelling heeft gedaan, en dat uit een fotoreportage van 18 september 2008 blijkt dat alle mogelijke materialen waren verwijderd, hetgeen de gerechtsdeurwaarder op 22 februari 2012 zou bevestigen.

Beklaagden verliezen evenwel uit het oog dat de fotoreportage betrekking heeft op en geen betrekking op de locatie van de tenlasteleggingen E.I en E.II.

Eiser in herstel legde aanvullende vaststellingen van 27 maart 2012 neer, waaruit de instandhouding van de toestand op heden blijkt.

De rechtbank stelt vast dat beklaagden voorbijgaan aan het gegeven dat zij – zelfs al is het louter occasioneel – bouwafval op een weide gaan opslaan, al heeft het de bedoeling het puin onmiddellijk te laten verwijderen. De rechtbank is van oordeel dat er andere manieren zijn – bv. het gebruik van containers – om bouwafval onmiddellijk te laten verwijderen.

De rechtbank is van oordeel dat de tenlasteleggingen E.I en E.II dan ook naar genoegen van recht bewezen zijn in hoofde van tweede en zesde beklaagde.

2.2.3.6 Met betrekking tot de tenlastelegging F.I lastens tweede en zesde beklaagde

Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat tweede en zesde beklaagde zonder stedenbouwkundige vergunning in een ruimtelijk kwetsbaar gebied tot het rooien van bomen en aanplanten van dubbele hagen zijn overgegaan.

De tenlastelegging wordt niet betwist.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten naar genoegen van recht zijn bewezen.

2.2.3.7 Met betrekking tot de tenlasteleggingen G1

Uit het strafdossier bleek dat er een milieuvergunning klasse 2 bekomen was, die eindigde op 23 juni 2006 en dit voor hinderlijke activiteiten die volgens VLAREM 1 klasse 2-inrichtingen waren.

Uit het feitenrelaas bleek duidelijk dat eerste, tweede, derde, vierde en vijfde beklaagden de milieuvergunning niet nauw namen.

Tijdens de periode van uitbating op het adres werd gebruik gemaakt van hinderlijke activiteiten die volgens het VLAREM1 een klasse 1-activiteit betrof. Immers werd het gebruik van een verdeelpomp met twee verdeelslangen vastgesteld, die een klasse 1 hinderlijke activiteit is (zie stuk 121). Bijgevolg diende de milieuvergunning overeenkomstig artikel 3, derde lid MVD (Milieuvergunningendecreet) bij de Bestendige Deputatie aangevraagd te worden.

Tweede beklaagde erkende in zijn verklaring van 12 februari 2007 dat zij - tweede en derde beklaagden - heel goed wisten dat zij illegaal bezig waren, dat hen dat nooit officieel is verteld geworden en men geen bedrijf zonder alternatief kan sluiten (zie stuk 117, van 12 februari 2007, p. 3).

Het is uiteindelijk derde beklaagde die na overname de stappen ondernam om in overeenstemming met de wetgeving te zijn.

Gezien de overdracht van het handelsfonds, gronden en gebouwen tijdens de ten laste gelegde periode dient, de kwalificatie G1.1 voor eerste en tweede beklaagde tot 1 januari 2007 herleid te worden en is de kwalificatie voor het overige naar genoegen van recht bewezen.

Gezien vierde en vijfde beklaagden de exploitatiegebouwen van de eigenaar en huurder en naderhand overnemer gebruikten, en dat hun activiteiten niet vergund waren, zijn de respectievelijke tenlasteleggingen G1.2 en G1.3 lastens hen bewezen (zie stukken 131 - 132).

2.2.3.8 Met betrekking tot de tenlastelegging G.11, lastens eerste, tweede, derde, vierde en vijfde beklaagden

De eerste en tweede beklaagden wijzen terecht op de periode van tenlastelegging, waaruit duidelijk blijkt dat eerste en tweede gedaagde geen

handelsuitbating meer hadden zodat de tenlastelegging hen niet bewezen voorkomt en spreekt hen vrij.

Door derde, vierde en vijfde beklaagden kan er op geen enkele wijze betwist worden – gelet de boekhoudkundige stukken - dat er handelsactiviteiten op de site waren, en dat deze niet vergund waren.

De rechtbank stelt vast dat bij besluit van de Vlaamse Minister van 8 mei 2008 het beroep tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie tot het toekennen van een milieuvergunning aan vijfde beklaagde werd gegrond verklaard, daar een bijzondere voorwaarde werd opgelegd. Uiteindelijk duurde het tot 26 juni 2009 dat de uitbreiding van de bestaande milieuvergunning werd gevraagd, hetgeen bij Besluit van de Bestendige Deputatie op 8 oktober 2009 werd toegekend.

De kwalificatie GII is lastens derde, vierde en vijfde beklaagden dan ook naar genoegen van recht bewezen.

2.2.3.9 Met betrekking tot de tenlastelegging HI.1 lastens eerste, tweede, derde en vierde beklaagden en HI.2 lastens vijfde beklaagde en HII (betrekking op lastens eerste, tweede, derde, vierde en vijfde beklaagden).

Eerste beklaagde vraagt de incriminatieperiode van de tenlastelegging HI te beperken van 28 oktober 2002 tot en met 7 maart 2007. Zij vraagt de vrij spraak voor tenlastelegging HII

Uit het strafdossier met vaststellingen en fotomateriaal komt naar genoegen van recht bewezen voor dat er door eerste en tweede beklaagde puin werd opgeslagen.

De rechtbank stelt evenwel vast dat op 7 maart 2007 werd vastgesteld dat nog niet alle puin, en bouwafval – in tegenstelling tot de site - verdwenen was.

De gevraagde beperking van de periode van tenlastelegging wordt niet ingewilligd, zodat voor de rechtbank de feiten HI.1 en HII voor eerste en tweede beklaagde naar genoegen van recht bewezen voorkomen.

Derde, vierde en vijfde beklaagden stellen feitelijk noch juridisch ook maar iets te maken hebben met de locatie hetgeen in overeenstemming is met de bevindingen van de huiszoeking (zie supra 1.5).

Uit het strafdossier blijkt niet dat derde beklaagde ook maar enig uitstaans heeft met de stedenbouwkundige misdrijven voor de ten laste gelegde periode. Hij had een uitbating op en had - behoudens stockage van een aantal persoonlijke spullen in de woning - geen uitstaans met de stedenbouwkundige inbreuken op de betrokken locatie.

Uit het strafdoosier blijkt niet dat derde beklagde persoonlijk materialen liet opslaan noch voor één van zijn vennootschappen. Hij werd – volgens zijn verklaring van 12 februari 2007 – wel toegelaten een aantal voertuigen te stallen.

Uit de vaststellingen van de administratie blijkt dat derde beklagde één kraan had gestald. Er kan moeilijk gesteld worden dat derde beklagde het terrein gebruikt voor opslag van materialen, opslag van allerhande afvalstoffen. De tenlasteleggingen HI. en HII komen dan ook niet bewezen voor in hoofde van derde, vierde en vijfde beklagde en spreekt hen daarvoor dan ook vrij.

2.4 HERSTELVORDERING

2.4.1 Algemeen

Er wordt door elser in herstel een herstellvordering voor drie diverse locaties gevraagd, en dit ten aanzien van de eerste, tweede, derde en zesde beklagde.

Ingeval van vervolging voor het plegen en het in stand houden van een bouwmisdrijf : als op het moment van de uitspraak blijkt dat het in stand houden niet meer strafbaar is (wegens de ligging in een niet-ruimtelijk kwetsbaar gebied), kan wel nog uitspraak worden gedaan over de herstellvordering indien het plegen van het misdrijf strafbaar was (niet verjaard is) op het ogenblik van de dagvaarding. In dat geval is de rechtbank op ontvankelijke wijze gevat en zal – ingevolge de cassatierechtspraak van 13 december 2005 – de verjaring van het plegen van het misdrijf tijdens de procedure, niet verhinderen dat uitspraak wordt gedaan over de herstellvordering. Enkel wanneer kan worden aangetoond dat het plegen reeds was verjaard vóór de dagvaarding, kan geen uitspraak meer worden gedaan over de herstellvordering (T.R.O.S. 2009/54, p. 178).

"Er weze tevens op gewezen dat het advies van de Hoge Raad voor het herstelbeleid een 'eensluidend' advies diende te zijn, hetgeen volgens de minister inhoudt dat de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen de vordering slechts kan instellen nadat de Hoge Raad voor het herstelbeleid omtrent deze vordering een identiek standpunt heeft ingenomen. Desgevallend kan de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen een eigen motivering aannemen, doch zij zal in het geval deze niet overeenstemt met het advies van de Hoge Raad, haar uiteindelijke conclusie hiernaar dienen te schikken." (Peter Flamey, Joost Bosquet, Frank Judo, Het handhavings- en verjaringsdecreet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw, Larcier, 2004, nr. 116, p. 75).

De herstellvordering is een vordering in rem, die ingesteld wordt tegen bepaalde personen ten aanzien van een bepaald onroerend goed. In zijn arrest van 19 oktober 1999 heeft het Hof van Cassatie bepaald dat de herstellvordering nog opgelegd kan worden, ook als de uitvoerder van de wederrechtelijke werken niet meer de eigenaar van het pand is.

Het herstel van de plaats in de vorige staat is geen straf maar een bijzondere vorm van vergoeding of teruggave ertoe strekkend een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het openbaar belang wordt geschaad (Cass., 8 september 1998,

Een herstellvordering kan pas rechtsgeldig ingesteld worden na advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid. Deze heeft op 10 juli 2006 een eensluidend advies uitgebracht en zich akkoord verklaard met de gevraagde herstelmaatregel. Ook het bindend advies van het Agentschap RO Vlaanderen Onroerend Erfgoed beoogde een gelijkaardig herstel op te leggen. De eis tot herstel in de oorspronkelijke toestand werd door twee onafhankelijke instanties op een gelijkaardige wijze beoordeeld.

Beklaagden stellen dat zij reeds enkele (herstel)werken zouden hebben uitgevoerd, maar bewijzen dit niet. Zij konden dit (tegensprekelijk) laten vaststellen door de bevoegde instanties, maar lieten na dit te doen.

2.4.2. Nopens de beklaagde

ten aanzien van tweede en zesde

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar verzoekt de herstellvordering op grond van ex artikel 6.1.41 tot artikel 6.1.1 VCRO ontvankelijk en gegrond te verklaren

Hij stelt dat de herstellvordering voor de geïmagineerde stalling zonder voorwerp is komen te vallen, en dit getet op het MB van 23 oktober 2009.

Voor het overige stelt hij dat het vrijstellingenbesluit niet van toepassing is, temeer de vrijstelling slechts voor een maximale oppervlakte van 80m² aan niet-overdekte constructies, waaronder terrassen en andere verhardingen vallen.

Hij stelt dat de huidige herstellvordering redelijk is, daar zij verwijst naar het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid van 23 juni 2008, waaruit het redelijk karakter zou blijken.

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering met betrekking tot de oprijlaan met parkeerplaatsen en de fontein met molensteen door het vrijstellingsbesluit van 14 april 2000 en 16 juli 2010 alsook de toegekende stedenbouwkundige vergunning van 23 oktober 2009, zonder voorwerp is gevallen.

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering voor het overige kan toegekend worden.

2.4.3 Nopens
zesde beklagde.

zonder nummer ten aanzien van tweede en

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar verzoekt de herstellvordering ex artikel 6.1.41 io artikel 6.1.1 VCRO ontvankelijk en gegrond te verklaren. Het betrokken perceel bevindt zich in ruimtelijk kwetsbaar gebied zodat het vrijstellingenbesluit niet inroepbaar is. Hij stelt dat de huidige herstellvordering redelijk is, daar hij verwijst naar het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid van 12 juni 2007, waaruit het redelijk karakter zou blijken.

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering met betrekking tot de middels verharde toegangsweg in het licht van de door het MB van 23 oktober 2009 vergunde paardenstal, onredelijk zou zijn.

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering voor het overige kan toegekend worden.

2.4.4 Nopens
beklagde

ten aanzien van eerste, tweede en derde

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar verzoekt de herstellvordering ex artikel 6.1.41 io artikel 6.1.1 VCRO ontvankelijk en gegrond te verklaren. Hij verwijst naar het feltenrelaas, waaronder de diverse vaststellingen van de verballanten, het stakingsbevel, de diverse regularisatieprocedures. Zij stelt dat de huidige herstellvordering redelijk is, daar zij verwijst naar het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid van 23 juni 2008, waaruit het redelijk karakter zou blijken.

De rechtbank is van oordeel dat de gevraagde herstellvordering dan ook niet onredelijk is en kan worden toegekend.

De rechtbank stelt evenwel vast dat derde beklagde werd vrijgesproken, temeer hij feitelijk noch juridisch met het kwestieuze perceel aan de geen uitstaans had.

De herstellvordering is lastens derde beklagde dan ook ongegrond.

3. Met betrekking tot de strafmaat

De rechtbank houdt bij de straffoemeting niet alleen rekening te houden met de ernst van de felten en de noodzaak dat beklagden hiervan doordrongen dienen te raken. Anderzijds houdt de rechtbank ook rekening met het feit dat er een regularisatie van de illegale constructie werd aangevraagd en uiteindelijk ook werd bekomen. Tweede, derde en zesde beklagde kunnen zich niet beogen op een blanco strafregister.

Voor eerste, vierde en vijfde beklagde werd rekening gehouden met het statutair doel en de activiteiten van beklagden.

De hierna bepaalde geldboete is dan ook een passende bestraffing voor beklaagden.

In ondergeschikte orde wordt door derde beklagde voor de tenlastelegging Gl. de opschorting gevraagd.

Gezien de aard van de bewezen feiten, is de Rechtbank van oordeel dat een opschorting van de uitspraak in zake niet gepast is in hoofde van derde beklagde.

De rechtbank is van oordeel dat er geen enkele aanwijzing is dat het opleggen van een bestraffing, zoals hierna bepaald, aan derde een overdreven sociaal of professioneel nadeel zal toebrengen.

Er is éénheid van strafbaar opzet voorhanden tussen voornoemde bewezen verklaarde tenlasteleggingen, zodat overeenkomstig artikel 65 Sw voor elk van de beklaagden slechts één straf dient te worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

De hierna bepaalde straf komt passend voor ten einde de beklaagden het verkeerde van hun handelen te doen inzien en hen te doen onthouden van het plegen van verdere stedenbouwkundige inbreuken, of het instandhouden ervan.

Alle kosten van de zaak houden verband met de bewezen verklaarde feiten.

4. Bijzondere verbeurdverklaring

Het Openbaar Ministerie vordert lastens eerste, tweede, derde, vierde en zesde beklagden overeenkomstig art. 42,3° Sw. en art. 43bis Sw. de bijzondere verbeurdverklaring van de hiernavolgende bedragen, gezien uit berekeningen in het strafdossier gebleken is dat dit het vermogensvoordeel is dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen. Zij vordert de bijzondere verbeurdverklaring van de Inkomsten verworven - gedurende jaren - uit de ~~illegale exploitatie~~ van een hinderlijke inrichting gelegen te
(tenlastelegging B)

Er wordt verwezen naar de bij huiszoeking aangetroffen boekhouding alsook naar het verslag van de aangestelde deskundige boekhouder
(zie supra 1.15).

Daarin werd het wederrechtelijk vermogensvoordeel berekend in hoofde van :

279.848,94 EUR
157.645,97 EUR
583.715,62 EUR
121.403,34 EUR

Krachtens art. 42,3° Sw. kan de rechter de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf verkregen zijn, de goederen en de waarden die in de plaats ervan gesteld zijn en de inkomsten uit de belegde voordelen verbeurdverklaren.

Dat het Hof van Cassatie in 1997 oordeelde: "dat de rechter bij de begroting in toepassing van artikel 42,3° van het Strafwetboek, van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen, geen aftrek dient te doen van de kosten die verbonden zijn aan de realisatie van het misdrijf" (Cass. 18 februari 1997, Art. Cass.

Het kan niet ernstig betwist worden dat eerste, tweede, derde, vierde en zesde beklaagden uit de niet-vergunde handelsactiviteit rechtstreekse vermogensvoordelen hebben genoten. Ter zake verwijst de rechtbank naar de eigen verklaringen van beklaagden, waarbij naar de noodzaak van de inbreuken werd verwezen.

Indien vermogensvoordelen niet meer kunnen aangetroffen worden in het vermogen van veroordeelde, dient de geldwaarde ervan geraamd te worden en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee overeenstemmend bedrag.

Het komt de rechter overeenkomstig art. 43bis lid 2 Sw. toe dit onrechtmatig verkregen vermogensvoordeel soeverein te ramen.

De berekening zoals weergegeven in het strafdossier komt de rechtbank billijk voor en kan integraal overgenomen worden, het gaat immers om minimum hoeveelheden en minimum bedragen.

De rechtbank kan deze verbeurdverklaring evenwel niet gezamenlijk uitspreken tegen tweede en zesde beklaagde.

Zelfs wanneer de vermogensvoordelen niet meer kunnen worden gevonden in het vermogen van een welbepaalde veroordeelde, zal geen toevlucht kunnen worden gezocht tot de regels van de hoofdelijkheid, maar zal de rechter de geldwaarde van de vermogensvoordelen ramen en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee overeenstemmend bedrag. Ook wanneer het niet mogelijk is te bepalen aan wie de vermogensvoordelen toebehoren, blijft de willekeurige uitsplitsing of de hoofdelijke gehoudenheid uitgesloten en zal de strafrechter noodgedwongen moeten overgaan tot een raming ex aequo et bono van de vermogensvoordelen (Rozie, J., Over de hoofdelijkheid bij de voordeelsontneming, noot onder Cass. 27 mei 2009,

Gelet op de gegevens en vaststellingen in het strafdossier die betrekking hebben op de rol van tweede en zesde beklaagden is de rechtbank van oordeel dat in hoofde van eerste, tweede, derde, vierde en zesde beklaagden een bijzondere verbeurdverklaring kan worden opgelegd, hierna bepaald op:

279.848,94 EUR

157.645,97 EUR
466.972,50 EUR
116.743,12 EUR
121.403,34 EUR

Gezien in de regel de bijzondere verbeurdverklaring een bijkomende straf is, zodat ze bij toepassing van artikel 8 Wet 29 juni 1964 met uitstel of probatie-uitstel kan opgelegd worden, is de rechtbank van oordeel dat, gelet op bovenstaande overwegingen, de verbeurdverklaring met uitstel voor 4/5 voor een periode van 3 jaren kan verleend worden in hoofde van beklaagden.

II. Burgerrechtelijk

II. De vordering van de burgerlijke partij is ontvankelijk en in de volgende mate gegrond.

III.

Burgerlijke partij stelt dat zijn nachtrust gedurende jaren werd / wordt verstoord en dit gedurende de periode 1 januari 2004 – 31 augustus 2009 ingevolge de illegale activiteiten. Hij verwijst naar de overlast veroorzaakt door de vrachtwagens die laden, lossen, parkeren en stationeren, omdat daar vroeger een weegbrug was.

De nota burgerlijke partij is op de feiten aan gegrond en is derhalve tegen eerste tot en met vijfde beklagde gericht. De zesde beklagde heeft immers niets met de uitbating van het bedrijf te maken, of wordt aldusdanig niet vervolgd.

Deze burgerlijke partij vordert beklagden hoofdelijk te veroordelen tot het betalen van 11.125,00 EUR (ex aequo et bono begroot, 2.500,00 EUR/jaar) te vermeerderen met de intresten.

Beklaagden betwisten enerzijds de materiële schadevergoeding als de hoegrootheid van de materiële schadevergoeding.

De Rechtbank stelt vast dat de schade voortvloeit uit de als misdrijf omschreven feiten die bewezen zijn en waarvoor eerste, tweede, derde, vierde en vijfde beklagde worden vervolgd doch niet zesde beklagde. Op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting wordt de morele schade hier naar billijkheid begroot op 2.500,00 EUR.

II.2 De rechtsplegingsvergoeding

De burgerlijke partij vordert beklagden te veroordelen tot een rechtsplegingsvergoeding van 2.200,00 EUR samen.

Gelet op de uitkomst van het geding zijn eerste tot vijfde beklagden de in het ongelijk gestelde partijen die veroordeeld worden tot de kosten van het geding (artikel 1017 lid 1 Ger.W.).

Uit de waardering van de vordering van de burgerlijke partij (11.125,00 EUR) en het KB van 26 oktober 2007 blijkt de toepasselijke basis rechtsplegingsvergoeding 1.210,00 EUR te zijn. De rechtbank ziet geen redenen om af te wijken van dit basisbedrag.

III. Uitspraak

OM DEZE REDENEN,

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:

5, 38, 39, 40, 41bis, 50, 65, 66 en 100 Sw.;

162, 163, 182, 184, 185, 189, 190, 194 en 195 Sv.;

2 e.v. van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

91, tweede lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

3, 5, 6, 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

1, 2, 99, §1, 1° en §3, 146, eerste lid, 1°, 146, tweede, derde en vierde lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999

houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

1.1.1, 1.1.2, 4.2.1., 6.1.1, eerste en tweede lid, 6.1.3, 6.1.5,

6.1.41 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en artikel 112 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke

plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid 1, 2, 5, §1, 7, 11, 13, §1, 1°, 13, §2, 14 en 15 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van

monumenten en stads- en dorpsgezichten 1, 2, §1 en 3 van het besluit van 17 november 1993 van de Vlaamse regering tot bepalingen van de algemene

voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten.

13 § 4, 10 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

10 § 1, 1° b) en d) van het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21

oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, strafbaar gesteld door artikel 58 § 1, 10 eerste streepje van het decreet van 21 oktober

1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

DE RECHTBANK,

RECHTDOENDE OP TEGENSpraak, ALS VOLGT:

Herleidt de strafbare periode waarin de feiten voorzien onder de tenlastelegging sub C.1.b), vierde streepje, werden gepleegd van 1 januari

2004 tot en met 12 februari 2007' naar 'van 1 januari 2004 tot en met 28 maart 2005'.

OP STRAFGEBIED

Eerste beklaagde

Spreekt de eerste beklaagde vrij voor wat betreft de tenlastelegging G.I.1. doch enkel voor wat betreft de periode van 1 januari 2007 tot en met 30 april 2009 en de tenlastelegging G.II. en ontslaat haar dienaangaande van iedere verdere rechtsvervolgning.

Verklaart de tenlasteleggingen A.I.a), B.I.1., B.II., G.I.1. - doch enkel voor wat betreft de periode van 1 mei 2000 tot 1 januari 2007. H.I.1. en H.II. bewezen in hoofde van eerste beklaagde en veroordeelt haar uit dien hoofde, voor deze feiten, vermengd tot een geldboete van drieduizend (3.000) euro, te verhogen met 45 opdeclemen en zo gebracht op 16.500 euro.

Tweede beklaagde -

Spreekt de tweede beklaagde vrij voor wat betreft de tenlasteleggingen C.I.b), tweede en zesde streepje, de tenlastelegging G.I.1. doch enkel voor wat betreft de periode van 1 januari 2007 tot en met 30 april 2009 en G.II. en ontslaat hem dienaangaande van iedere verdere rechtsvervolgning.

Verklaart de tenlasteleggingen A.I.a), B.I.1., B.II.; C.I.a), C.I.b), eerste, derde, vierde, vijfde, zevende, achtste, negende, tiende en elfde streepje, D.I.a), D.I.b), D.II.; E.I., E.II., F.I., G.I.1. - doch enkel voor wat betreft de periode van 1 mei 2000 tot 1 januari 2007. H.I.1. en H.II. bewezen in hoofde van tweede beklaagde en veroordeelt hem uit dien hoofde, voor deze feiten, vermengd tot een geldboete van drieduizend (3.000) euro, te verhogen met 45 opdeclemen en zo gebracht op 16.500 euro, en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

Derde beklaagde

Spreekt de derde beklaagde vrij voor wat betreft de tenlasteleggingen A.I.a), B.I.2., H.I.1. en H.II. en ontslaat hem dienaangaande van iedere verdere rechtsvervolgning.

Verklaart de tenlasteleggingen G.I.1. en G.II. bewezen in hoofde van derde beklaagde en veroordeelt hem uit dien hoofde, voor deze feiten, vermengd tot een geldboete van drieduizend (3.000) euro, te verhogen met 45 opdeclemen en zo gebracht op 16.500 euro. en

vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

Vierde beklagde -

Spreekt de vierde beklagde vrij voor wat betreft de tenlasteleggingen H.I.1. en H.II. en ontslaat haar dienaangaande van iedere verdere rechtsvervolgning.

Verklaart de tenlasteleggingen G.I.2. en G.II. bewezen in hoofde van vierde beklagde en veroordeelt haar uit dien hoofde voor deze feiten, vermengd, tot een **geldboete van duizend (1.000) euro, te verhogen met 45 opdecimen en zo gebracht op 5.500 euro.**

Vijfde beklagde -

Spreekt de vijfde beklagde vrij voor wat betreft de tenlasteleggingen H.I.2. en H.II. en ontslaat haar dienaangaande van iedere verdere rechtsvervolgning.

Verklaart de tenlasteleggingen G.I.3 en G.II., bewezen in hoofde van vijfde beklagde en veroordeelt haar uit dien hoofde voor deze feiten, vermengd, tot een **geldboete van duizend (1.000) euro, te verhogen met 45 opdecimen en zo gebracht op 5.500 euro.**

Zesde beklagde -

Spreekt de zesde beklagde vrij voor wat betreft de tenlasteleggingen C.I.b), tweede en zesde streepje, en ontslaat haar dienaangaande van iedere verdere rechtsvervolgning.

Verklaart de tenlasteleggingen C.I.a), C.I.b), eerste, derde, vierde, vijfde, zevende, achtste, negende, tiende en elfde streepje. D.I.a). D.I.b). D.II.: E.I., E.II. en F.I. bewezen in hoofde van zesde beklagde en veroordeelt haar uit dien hoofde, voor deze feiten, vermengd tot een **geldboete van duizend (1.000) euro, te verhogen met 45 opdecimen en zo gebracht op 5.500 euro, en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.**

Veroordeelt eerste, tweede, derde, vierde, vijfde en zesde beklagde tevens tot de verplichte betaling van een bedrag van elk 25 euro, verhoogd met 50 opdecimen en zo gebracht op 150,00 euro, als bijdrage aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaeden en occasionele redders.

Veroordeelt eerste, tweede, derde, vierde, vijfde en zesde beklagde bovendien tot betaling van elk 32,27 euro bij toepassing van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Veroordeelt eerste, tweede, derde, vierde, vijfde en zesde beklagde solidair tot de kosten van de openbare vordering ten totale bedrage van 6967,00 euro.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Beveelt de bijzondere verbeurdverklaring overeenkomstig art. 42,3° Sw. en art. 43bis Sw. van een bedrag voor :

279.848,94 EUR
157.645,97 EUR
466.972,50 EUR
116.743,12 EUR
121.403,34 EUR

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de bijzondere verbeurdverklaring zal worden uitgesteld voor VIER/VIJFDEN (4/5) voor een termijn van DRIE (3) JAAR te rekenen vanaf heden in hoofde van eerste, tweede, derde, vierde en zesde beklagde.

DE HERSTELVORDERING

Verklaart de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

1. Beveelt het herstel in de oorspronkelijke toestand van het perceel gelegen te kadastraal gekend onder hetgeen

Impliceert:

- het afbreken en verwijderen van de volledige ingangsconstructie, bestaande uit 2 penanten aan de Ingang - wit geschilderd en een groen hek (aan twee zijden opendraaiend), met aan elk van de 2 penanten een aangebouwd muurtje van telkens ongeveer 2,5 m lang;
- volledige afbraak en verwijdering van alle paden en toebehoren rondom de woning;
- afbraak en verwijderen van alle terrassen en toebehoren die niet vervat zijn in de stedenbouwkundige vergunning van 29 maart 2005;
- volledige afbraak en verwijdering van de 'veranda' en toebehoren, evenals het uitbreken en verwijderen van de paden in blauwsteentegel en bijhorende materialen;

- volledige afbraak en verwijdering van de stookolietank en toebehoren (o.a. betonplaat);
- afbraak en verwijderen van de globale serre-constructie, muur en terras;
- uitbreken en verwijderen van het zwembad, inclusief de toebehoren;
- de afbraak en verwijdering van de slierwaterput met zijn nutsleidingen;
- afbraak en verwijdering van de schuur en zijn toebehoren;
- afbraak en verwijdering van de garage met toebehoren en de metalen dwarsbalk op 2 staanders;
- afbraak en verwijdering van het met kasseien aangelegde plein;
- het afvoeren van alle afbraakmaterialen naar een hiertoe geschikte en erkende stortplaats;
- het herstel in de oorspronkelijke staat van het maaiveld en de agrarisch landschappelijk waardevolle site, hetgeen impliceert:
  - het aanbrengen van teelaarde;
  - het aanplanten van streekeigen bomen (vb. Beuk, haagbeuk, okkernoot, Zomereik, linde en Ijsterbes op de droge gronden; gewone es, kastanje, esdoorn, hazelaar en els op de vochtige delen van het perceel) dit minimum a rato van de beplantingsgraad van voor de verbouwingen en steeds in overleg met de plaatselijke verantwoordelijke boswachter van het Agentschap Natuur en Bos van het VLAAMS GEWEST.

2. Beveelt het herstel in de oorspronkelijke toestand van het perceel gelegen te kadastraal oekend onder

hetgeen impliceert:

- het afbreken en verwijderen van de draadomheiningen en het toegangshek (met inbegrip van hun eventuele funderingen) naar een hiertoe geschikte stortplaats ;
- het uitbreken en verwijderen van het waterleidingsysteem en regenafvoerbuizen naar een hiertoe geschikte en erkende stortplaats;
- het afbreken en verwijderen van de in baksteen opgerichte afdamming van de gracht naar een hiertoe erkende en geschikte stortplaats;
- het afbreken en verwijderen van het tuinhuis met aanhorigheden naar een hiertoe geschikte en erkende stortplaats;
- voor het geheel: een herstel van het maaiveld (bosterrein) in zijn oorspronkelijke natuurlijke toestand.

3. Beveelt het herstel in de oorspronkelijke toestand van het perceel gelegen te kadastraal oekend
onder

hetgeen impliceert:

- het verwijderen van het gestockeerde bedrijfsmateriaal;

- het verwijderen van het gestockeerde afbraakmateriaal, zijnde o.a. zand en steenpuin;
- het terugbrengen in zijn vorige staat van de varkensstal o.a. door het verwijderen van de ijzeren dakgebinten, het verwijderen van reeds nieuw opgetrokken muren;
- het stopzetten van de afbraak en verbouwing van gebouwen;
- het verwijderen van de beton plaat gegoten als ondergrond voor een voertuigenpark;
- het verwijderen van alle afbraakmateriaal van het betrokken perceel, inclusief uitbreken van funderingen en nutsleidingen;
- het herstel van het maaiveld in de oorspronkelijke staat;

Tevens wordt aan elk van beide veroordeelden een dwangsom van 125,00 EUR/dag opgelegd, voor zover niet aan de voorwaarden inzake het herstel in de oorspronkelijke toestand wordt voldaan binnen de twaalf maanden na datum van het vonnis, en zonder toekenning van dwangsomtermijnen zoals voorzien in artikel 1385bis, laatste lid Gerechtelijk Wetboek, waarbij de niet-naleving van de opgelegde voorwaarden dient vastgesteld te worden door een gerechtsdeurwaarder.

Er wordt aan de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur machtiging verleend om overeenkomstig artikel 6.1.46 van de Vlaamse Codes Ruimtelijke Ordening ambtshalve over te gaan tot afbraak van de hierboven beschreven bouwwerken, voor zover de veroordeelden in gebreke zouden blijven te voldoen aan de voorwaarden van de opgelegde herstelmaatregel, en dit op kosten van de veroordeelden.

OP BURGERLIJK GEBIED

Verklaart zich onbevoegd voor zover de burgerlijke vordering van de burgerlijke partij is gericht tegen zesde beklagde.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en gegrond in de mate als hierna bepaald.

Veroordeelt eerste, tweede, derde, vierde en vijfde beklagde solidair tot het betalen aan in eigen naam van **2.500,00 EUR**, meer de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden tot de dag der algehele betaling.

Wijst het meer en/of anders gevorderde af als ongegrond.

Voor zoveel als nodig worden de burgerlijke belangen, overeenkomstig artikel 4 al.2 V.T.Sv., zoals vervangen bij de artikel 2 van de Wet van 13 april 2005, ambtshalve aangehouden, voor gebeurlijke andere schadelijders.

**Uitgesproken in het Justiepaleis te Veurne op de datum hierboven vermeld,
alwaar aanwezig waren:**

Aanwazer:

Procureur des Konings en

**Rechter - Voorzitter van de achtste Kamer,
Rechters,
Substituut-
griffier.**